

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne **25. listopadu 2020**

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

1. v období od 9. 8. 2019 do 27. 12. 2019 z blíže nezjištěného místa, prostřednictvím internetové sítě, bez vědomí [redacted] majitelky e-mailové schránky [redacted] za užití mobilního telefonu s telefonním číslem [redacted] které v minulosti používala poškozená, změnil přístupové heslo do výše uvedené e-mailové schránky, čímž do ní poškozené [redacted] znemožnil přístup, a dále v období od 9. 8. 2019 do 19. 1. 2020 prostřednictvím internetové sítě, bez vědomí poškozené [redacted] majitelky facebookového profilu [redacted] opakovaně změnil přístupové heslo do výše uvedeného facebookového profilu, dále změnil nastavení dvoufázového ověření na telefonní čísla, která používal, čímž znemožnil poškozené [redacted] přístup do jejího facebookového profilu, jenž poté ovládal on, načež si prohlédl jeho obsah, který posléze změnil (např. měnil název profilu a úvodní fotografii a odebíral a přidával osoby v seznamu přátel),

2. dne 23. 11. 2019 v přesně nezjištěné době od 22.00 do 24.00 hodin v [redacted] – v místě jejich tehdejšího společného bydliště – v bytě č. [redacted] po předchozí slovní rozepři, fyzicky napadl svou tehdejší družku [redacted] a to úderem pěstí do hrudníku, a způsobil jí tak zlomeninu 7. žebra vlevo bez posunu, čili lehké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 3 týdnů,

3. v období od 3. 12. 2019 nejméně do května 2020 na různých místech v Táboře soustavně cíleně a systematicky obtěžoval svou bývalou družku [redacted] a to zejména častým voláním na mobilní telefon poškozené z různých čísel v denních i nočních hodinách, zasíláním nevyžádaných SMS zpráv a zpráv na sociálních sítích, sledováním a následováním poškozené, čekáním u místa jejího bydliště, u zastávky MHD, u mateřské školy navštěvované její dcerou, a na různých místech na trase, opakovaným zvoněním na zvonek a klepáním na dveře

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

v místě bydliště poškozené, přičemž výše popsaná jednání obžalovaného vzbudila u poškozené obavu o život a zdraví její i jejích dětí, mj. i vzhledem k tomu, že ji obžalovaný již dříve fyzicky napadl a choval se agresivně, obzvláště pod vlivem alkoholu,

tedy

ad 1. získal přístup k počítačovému systému, neoprávněně užil data uložená v počítačovém systému a data uložená v počítačovém systému změnil,

ad 2. jinému úmyslně ublížil na zdraví,

ad 3. jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví a o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchal

ad 1. přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

ad 2. přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3. přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 (čtrnáct) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

1. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný [REDAKCE]. Jako svědkyně byla slyšena [REDAKCE] a to v nepřítomnosti obžalovaného. Čteny byly úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků [REDAKCE]. [REDAKCE] dále byl čten protokol o výsledku svědka – osoby mladší 18 let, a to [REDAKCE]. Čten byl též **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.** Dále byly provedeny listinné důkazy, jejichž podstatný obsah je citován níže.

II. Skutková zjištění a jejich právní hodnocení

2. Ohledně bodu 1) obžaloby obžalovaný dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním popsaným v obžalobě Okresního státního zastupitelství Tábor sp. zn. ZT 173/2020 pod tímto bodem a souhlasil s popisem skutku a právní kvalifikací, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu. V souladu s odstavcem 3 a 6 tohoto ustanovení soud za souhlasu státní zástupkyně prohlášení viny obžalovaného u bodu 1) obžaloby přijal a dále neprováděl v tomto směru dokazování.

3. Oproti tomu obžalovaný [REDAKCE] popřel spáchání skutků uvedených pod body 2) a 3) obžaloby. K věci vypověděl, že s poškozenou [REDAKCE] byl v partnerském vztahu přibližně jeden rok, ale v průběhu se opakovaně rozcházel. Docházelo u nich k hádkám a verbálním konfliktům, vzájemně si vytýkali požívání alkoholu, poškozená byla několikrát v podnapilém stavu i na něj volala policii, například, že jí ukradl auto. To nebyla pravda, protože když to policie prošetřila, auto jí stálo před domem, ačkoliv jí ho koupil on a domluvili se spolu, že ho obžalovanému dá. Mobilní telefon po ní nikdy nehodil, ani jí nikdy fyzicky neublížil.
4. Ohledně bodu 2) obžaloby vypověděl, že v době, kdy se jí úraz stal s ní žil ve společné domácnosti, ale přímo při tom, kdy se jí to stalo, nebyl. Poškozená umývala vanu v koupelně a sjela jí ruka, ani modřinu neměla. K doktoru šla až čtvrtý den, protože říkala, že jí to stále víc bolí, ale ten jí řekl, že to má naražené. Až o několik dní později jí volali, že má žebro zlomené. On s ní u lékaře nebyl, možná jí odvezl do nemocnice, ale to již neví. Nikdy jí nenutil, aby u lékaře řekla, že spadla na kuchyňskou linku, ani nedává smysl, aby to říkala, když upadla na vanu. Nikdy ji nenapadl, ani by při napadení takové zranění způsobit nemohl, když by měla ruce dole, nemohl by jí ublížit v oblasti pod rukou. Všude bylo uváděno, že se úraz stal při uklízení, a proto nechápe, jak je po několika měsících možné, aby z něho byl viněn on.
5. K bodu 3) obžaloby pak uvedl, že se definitivně rozešli 3. 12. 2019 a pak se ještě několikrát sešli, kdy byli i na obědě a řešili převod auta, sešli se vícekrát, to viděli i další lidé, kteří byli přesvědčení, že jsou zase spolu. Když přinesl dětem „Mikuláše“ neobtěžoval ji, jen to nechal za dveřmi, zazvonil a odešel. Příznává, že jí volal, bylo to naschvál, protože neměl ani osobní věci (občanku, ponožky apod.), vše bylo u ní. Občanku dostal zpět až když si pro ni přišel s policejním doprovodem, a tu mu jen vyhodila z okna. Až po nějaké době se začala chovat normálněji a dala mu některé osobní věci. Několikrát mu řekla, ať si své věci odveze, ale nemohl jí věřit, protože když si sehnal někoho s dodávkou a přijel, tak mu řekla, že není doma nebo, že věci nemá připravené. Potom vypadá jako pitomec a je těžké na převoz věci někoho sehnat, když jej stěhoval třikrát tam a zpět a nakonec po příjezdu na místo ani své věci nedostane. Na zvonek jí nezvonil, ani na dveře neklepal, a když tak čekal, až poškozená odpoví. Několikrát s ním šla i na cigaretu, normálně se pak spolu bavili. Do domu ani na lešení nikdy nelezl, ani ji nesledoval. Několikrát ji potkal, když jel s kolegou a zastavili u silnice, ona si ho pak fotila. U jejího domu několikrát byl, když chtěl své věci a auto. U zastávky na ni nečekal a před školkou byl dvakrát, protože chtěl vidět dceru poškozené [REDAKCE] která mu říkala tatínku. Když pak viděl ji s kamarádkou ani za nimi nešel.
6. Výpověď obžalovaného je vyvracena primárně výpovědí poškozené [REDAKCE]. Svědkyně byla pro soud zcela věrohodná, vypovídala spontánně a uvěřitelně. U hlavního líčení uvedla, že s obžalovaným byla ve vztahu od dubna 2019, opakovaně se scházeli a rozcházel. Po dobu jejich vztahu se choval násilně. V den incidentu 23. 11. 2019 se pohádali kvůli žárlivosti obžalovaného, neboť měla v přátelích na sociální síti osobu, která zná oba její bývalé partnery. O věci se bavili a najednou po ní hodil mobilní telefon, který se rozbil, a dal jí pěstí do žeber. Se zraněním nechtěla jít k lékaři, ale nakonec šla. Uvedla tam, že spadla při uklízení. Nemohla říct pravdu, protože to by jí zabil. Asi po týdně jí lékař sdělil, že má zlomené žebro. V pracovní neschopnosti nebyla, bolest pociťovala ještě v lednu. Definitivně se rozešli dne 3. 12. 2019 po incidentu s její mladší dcerou, které dal facku, protože se chtěl zapojit do hry s ním a starší dcerou. Nato ona reagovala tak, že mu také dala facku. Pak už obžalovaného odvezla policie a věc byla řešena Městským úřadem Tábor jako přestupek. Ohledně následujícího období po definitivním rozchodu uvedla, že obžalovaný jí stále telefonoval ze skrytého čísla, a to i poté co své telefonní číslo změnila. Často jí také psal zprávy. Po rozchodu ho bez domluvy vídala u školky, na zastávce MHD i jinde, kde se pravidelně pohybovala, stále někde byl. Denně nebo ob den jí zvonil na zvonek nebo klepal na dveře. Od sousedů ví, že toto dělal, i když byla v práci a měl lézt i na lešení postavené u domu,

který se zateploval, až k jejímu bytu. Není pravdou, že by mu zadržovala jeho věci, chtěla mu je vrátit od prvního dne, ale neměl čas, auto, někoho, kdo by mu pomohl, věci dala do sklepa a kontaktoval jej s tím, že sklep potřebuje prázdný. Obžalovaného se obávala. Bála se chodit ven. Bála se, že ji znovu napadne.

7. Byť nebyla osobně přítomna skutku dávanému za vinu obžalovanému v bodě 2) obžaloby, popsala **nezletilá** chování obžalovaného a jeho vztah s její matkou. V jejich domácnosti byly časté hádky mezi rodiči, převážně kvůli požívání alkoholu obžalovaným, které se stále zhoršovaly. Ve dvou případech rozbil dveře v bytě s odůvodněním, že raději rozbije ty, než aby ublížil poškozené. Po takových výstupech odcházel z bytu a zablokoval zámek. Stále požíval alkohol, nebyl na ně hodný, i když jí a její sestru nemlátíl. Jen jednou dal facku její tehdy dvouleté sestře. Tento incident popsala stejně jako poškozená výše. Potvrdila jeho přítomnost před školkou, kde byl asi desetkrát během jednoho měsíce. Opakovaně zvonil a klepal jím na dveře, v jednom případě u dveří i spal. Po jednom zazvonění, kdy ona odpověděla do sluchátka, se jí nikdo neozval, a když vzápětí přišla domů poškozená, říkala jí, že nezvonila, když klíče má, načež se objevil i obžalovaný.
8. Z podaného **vysvětlení** bratra poškozené vyplývá, že jej obžalovaný kontaktoval s tím, aby řešil jejich rozchod, domluvil sestře, ale nazýval jí přitom „kundou“. Jeho sestra byla ve vztahu s obžalovaným vystresovaná, hubená, celkově sešla. V říjnu 2019 se rozešli, protože se jí naboural do jejího účtu na facebooku a na WhatsApp, ale následně se dali zas dohromady, protože chtěla zjistit, jak to udělal. Viděl i zprávy, co jí obžalovaný psal a kde jí nazýval „kundou“ a zároveň, že ji miluje.
9. Z dalších osob, které vypovídaly k věci podstatnější informace, soud uvádí která několikrát potkala obžalovaného před školkou, kde čekal na poškozenou, když přešlapoval kolem. Několikrát šel i po cestě ze školky 3 metry za nimi a zastavil, když ony zastavily. Někdy při tom na ně mluvil, říkal, že ji miluje a chce je zpět, většinou byl zticha. Když byly venku, stále jí volal, bylo to nepříjemné nejen poškozené, ale i jí samotné, chodil za nimi jako „čokl“. Snažila se z toho udělat i legraci, když říkala, že mají bodyguarda. Pokud je měl na dohled, jen je sledoval, ale když mu pooděšly, začal jí volat a psát. Stále jako by věděl, kde je. Uvedenému jednání byla osobně přítomna. Jeho přítomnost před domem poškozené potvrdila i která jej viděla pohybovat se za živým plotem, kde se před ní schovával.
10. Bývalý manžel poškozené uvedl, že ze své dcery měl pocit, že se obžalovaného bojí, což usuzoval z jejího chování při návratu do domácnosti matky. Obžalovaný i jeho kontaktoval za účelem urážení poškozené, kdy ji pomlouval v oblasti péče o dítě.
11. V souladu s již uvedeným je dokreslující podané **vysvětlení** která ač kamarádka obžalovaného, poškozenou nezná, o něm vypověděla, že často pije a v hospodě provokuje a vyvolává rvačky. Popsala jej jako majetnického, když o poškozené a její dceři mluvil jako o svých, a uvedla, že z něj má pocit, že by na svoji ženu mohl vztáhnout ruku, resp. je jí i známo, že i jednu dřívější přítelkyni fackoval. Matka obžalovaného ve svém vysvětlení potvrdila jeho žárlivost a časté požívání alkoholu.
12. Obdobná zjištění soud učinil i z úředních záznamů Policie ČR (č.l. 44 – 45 spisu), která dokladují hlášení poškozené, lékařských zpráv (č.l. 112 spisu) a dalších listinných důkazů, kterými jsou - výpis z centrálního registru vozidel č. l. 40A, úřední záznamy Policie ČR č. l. 70, 80, 94-97, 100, fotodokumentace a videodokumentace (na CD) č. l. 46-64, sdělení Seznam.cz, a.s. č. l. 65-68, lustrace telefonních čísel č. l. 69, protokol o ohledání věci (včetně CD) č. l. 72-79, sdělení T-Mobile Czech Republic a.s. č. l. 81-86, sdělení O2 Czech Republic a.s. č. l. 87-91, sdělení inet4

s.r.o. č. l. 92, sdělení CZC.cz s.r.o. č. l. 93, protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace č. l. 113-117. Podstatné jsou údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu (č.l. 101 – 103 spisu), z kterých byla zjištěna četnost příchozích hovorů.

13. **Znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, nevyvrací ani jednu z popisovaných verzí skutku, když hraje roli spíše v právním hodnocení, neboť jasně uvádí dobu léčení takového zranění a vylučuje, že by v případě úderu pěstí dospělým mužem mohlo dojít ke zranění vážnějšímu.
14. O incidentu ze dne 3. 12. 2019 a chování obžalovaného vůči poškozené svědčí dále i rozhodnutí Městského úřadu Tábor ze dne 1. 7. 2020 (č. l. 142 spisu), kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku, a byla mu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Obdobných rozhodnutí a záznamů dokládajících povahu a chování obžalovaného je více (č.l. 135 – 147 spisu), když v minulosti byl opakovaně postihován správně i trestněprávně za obdobné násilné protiprávní jednání směřované nejen proti jeho partnerkám. Tento případ nebyl ani prvním, kdy neoprávněně použil emailovou schránku či účet na sociální síti patřící jiné osobě. V tomto soud odkazuje na osobní výkazy obžalovaného a potažmo na odůvodnění výroku o trestu.
16. Ohledně bodu 1) obžaloby bylo obžalovaným učiněno prohlášení viny, jak již bylo popsáno výše, a proto se soud v rozsudku zaměřil pouze na dokazování v bodech zbývajících, tedy **v bodě 2) a 3) obžaloby**. Na základě výše uvedených důkazů provedených v hlavním líčení soud dospěl k závěru, že o vině obžalovaného v těchto bodech není nejmenších pochyb. Přestože se ke spáchání trestné činnosti nedoznal, je usvědčován výpovědí svědkyně [REDAKCE] i dalších osob, které k věci podaly vysvětlení, stejně jako důkazy listinnými obsaženými ve spisu.
17. Obhajoba obžalovaného spočívá v tvrzení, že v případě zranění poškozené tomuto nebyl ani přítomen, když uklízela v koupelně, uklouzla a spadla bokem na vanu. Popřel jakékoliv napadení z jeho strany a to i kdykoliv v dřívější fázi jejich vztahu. Poukazoval zejména na to, že poškozená neměla ani modřinu, nic, a k lékaři hned také jít nechtěla, když navíc v případě, že by ji udeřil pěstí, jak je uvedeno v obžalobě, nemohl by jí zasáhnout žebro na levém boku, když je kryté levou rukou. Poškozená však označila před soudem místo, které leží ve frontální části hrudníku, kde ruce žádným způsobem úderu nebránily. Nejedná o obžalovaným uváděný levý bok, ale levou stranu žeber zepředu v oblasti střední axilární části. Ta při normálním fyziologickém postoji člověka kryta není. Ohledně údajného doprovodu poškozené k lékaři, kam s ní obžalovaný nejdříve jet neměl, ale následně ji vezl, ačkoliv dnes neví, ke kterému lékaři, je výpověď obžalovaného rovněž rozporná. Soudu dále není zřejmé, proč by poškozená uváděla u lékaře, že se místo uklouznutím v koupelně (jak popisuje příčinu zranění obžalovaný) zranila při mytí kuchyňské linky (jak uvedla poškozená). V případech projevů domácího násilí je zcela běžné, že žena uvádí smyšlenou příčinu zranění, aby se vyvarovala msty agresora, a nejinak je tomu podle přesvědčení soudu i v projednávaném případě. V tomto soud odkazuje na podání svědkyně v jednacím síni, která se podívovala nad tím, jak soud nemůže chápat důvod, proč neuvedla skutečnou příčinu zranění. Napadení koresponduje se sklony obžalovaného k nadužívání alkoholu, po jehož požití se evidentně zvýrazňují jeho negativní osobnostní rysy, což je skutečnost známá i jeho kamarádům (viz vysvětlení [REDAKCE]) a ostatně jeho matce (viz vysvětlení [REDAKCE]). Sám doznává, že ve společné domácnosti s poškozenou již dříve ve dvou případech v agresí udeřil pěstí do dveří a dále v jednom případě mrštil telefonem o zeď. Ostatně, předchozí odsouzení obžalovaného a jeho přestupková minulost implikují závěr, že obžalovaný v projednávané věci pouze opakoval jednání, kterého se dopouštěl ke svým předchozím partnerkám. V trestní věci zdejšího soudu 6T 52/2013 byl odsouzen k nepodmíněnému trestu za úmyslné ublížení na zdraví (sražení vozidlem) své bývalé partnerky [REDAKCE]. V trestní věci Okresního soudu ve Strakonici sp. zn. 5 T 138/2015, byl odsouzen pro vydírání a týrání své partnerky, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Jednání se

dopouštěl v krátkém období roku 2015, kdy sdílel společnou domácnost s [REDACTED]. Šlo o násilí po požití alkoholu a léků, poměrně brutální výhrůžky, kdy obžalovaný byl stíhán i pro nebezpečné pronásledování, byť pro krátkost žalovaného období byl zproštěn. Násilí podle přestupkových rozhodnutí provázelo i vztah s nyní poškozenou [REDACTED] prvky pronásledování pak ve věci zdejšího soudu sp. zn. 3T 155/2019 pak provází i konec vztahu s poškozenou [REDACTED].

18. Skutkový děj bodu 3) obžaloby byl z části obžalovaným potvrzen, když uvedl, že poškozené úmyslně volal z aplikace, která opakovaně vytáčela její číslo. Četnost příchozích hovorů a SMS zpráv zaslaných poškozené je jednoznačně prokázána údaji o uskutečněném telekomunikačním provozu ve spojení s lustrací telefonních čísel, fotodokumentací a sděleními od poskytovatelů telekomunikačních služeb, když o jejich obtěžujícím efektu hovoří nejen poškozená, ale i [REDACTED] která ač nebyla cílem útoku, uvedla, že i pro ni bylo takové jednání obžalovaného nepříjemné. Obhajoba, že se pachatel od bývalé partnerky snaží údajně získat své osobní věci, které má ještě u poškozené doma, je pachateli v případech tzv. stalkingu uváděna velmi často. Pachatel si v takových případech odmítá věci převzít a využívá je jako záminku pro pronásledování obětí (stejnou argumentaci použil obžalovaný ve své obhajobě před Okresním soudem ve Strakoniciích v roce 2016, viz čl. 101 spisu). Poškozená [REDACTED] přesvědčivě vyvrací, že by jeho věci zadržovala, naopak vyzývala obžalovaného, aby si je vyzvedl, ostatně nebylo jich mnoho. Stejně tak, popírá-li obžalovaný, že by poškozenou jakkoliv pronásledoval nebo obtěžoval zvoněním či klepáním na dveře, když oproti tomu tvrdil, že se s poškozenou scházel v restauraci nebo jen tak zašli na cigaretu, je jeho obhajoba vyvrácena výpovědí poškozené. Jeho přítomnost a popsané chování je potvrzováno mimoto vícero svědky, tedy nejen poškozenou, ale i její nezletilou dcerou, a její sousedkou, která obžalovaného vídala stát před jejich domem a v případě, že se dostal do domu, tůkal a zvonil u poškozené na dveře. Tohoto jednání se dopouštěl v denních i večerních hodinách, což vzhledem k přítomnosti dvou nezletilých dětí v bytě a předchozímu násilnému jednání obžalovaného bylo způsobilé v poškozené vyvolat strach nejen o sebe, ale i o své dcery. To, že obžalovaný nemá žádné zábrany, co se týče znepříjemňování života poškozené, svědčí i již uvedená [REDACTED] která ve svém vysvětlení popsala vnitřní stav poškozené, který zaznamenala z jejího chování. Jak postupně získávala obavy z obžalovaného, když nejprve jí požádala, zda by nemohly vodit děti ze školky spolu. Později se jí svěřila, že když jde s ní, tak na ní obžalovaný nic nezkouší a z jejíž chování seznala, že se obžalovaného bojí, ačkoliv jí toto nepříznala. Již v průběhu vztahu se poškozená před obžalovaným asi na týden musela ukrýt u své kamarádky, neboť z něho měla strach.
19. Je zřejmé, že tento strach v ní obžalovaný vyvolával záměrně. Obdobně se choval i k předchozím partnerkám. Tím, že poškozenou všude následoval, byť i bez fyzického nebo verbálního kontaktu, i tím, že v případě, kdy jí nemohl být fyzicky přítomen, jí kontaktoval prostřednictvím telefonu, se snažil mocensky projevit, dosáhnout podvolení se obžalovanému. Kontaktování jejich dětí resp. jejich sledování, muselo tento strach ještě umocnit. O hrubém vyjadřování obžalovaného na účet poškozené pak hovoří v podstatě všichni svědci a tato skutečnost je doložena i získanými SMS zprávami zaslanými poškozené. Soud se v tomto bodě odchýlil od podané obžaloby v popisu skutku pouze tak, že vypustil jednání, spočívající v lezení po lešení až k bytu poškozené. Obžalovaný tvrdil, že k bytu lezla jakási jiná osoba a soud se objasňováním tohoto detailu dále nezabýval, neboť na posouzení celkového jednání obžalovaného nemá žádný vliv.
20. Soud má tak za prokázané, že obžalovaný záměrně dlouhodobě pronásledoval poškozenou způsobem, který v ní vyvolal strach o její bezpečí i bezpečí svých dětí. Strach byl důvodný nejen s ohledem na intenzitu, trvání a způsob provádění obtěžujícího chování, zejména v jeho počátku,

ale i s ohledem na její povědomí o agresivních sklonech obžalovaného z doby jejich vzájemného soužití. Jednání se dopouštěl nejen osobně, ale též prostřednictvím elektronické komunikace. Napadením poškozené dne 23. 11. 2019 způsobil poškozené lehké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 3 týdnů. Naplnil tak svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a dále přečinu nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c) trestního zákoníku. Z hlediska subjektivní stránky citovaných trestných činů má soud za prokázaný úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Z jeho jednání je naprosto zřejmé, že se jej dopustil v jednoznačné a přímé snaze ublížení na zdraví poškozené, a dále ji chtěl poškodit i psychicky, kdy v ní obžalovaný neustálým kontaktováním a sledováním vzbudil obavu o svůj život a zdraví, a o zdraví svých dvou nezletilých dcer. Obžalovaný jinak prohlásil vinu ohledně bodu 1) obžaloby, i k tomuto je potřeba uvést, že naplnil svým jednáním všechny znaky přečinu neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2, písm. a), b) trestního zákoníku, neboť neoprávněně použil facebookový profil poškozené, její WhatsApp, a v těchto měnil uložená data, a měnil jejich zabezpečení a možnost přístupu k nim.

III. Výrok o trestu

21. Rozhodoval-li tedy soud s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti odsuzujícím rozsudkem, pak další jeho úvahy nutně směřovaly k otázce uložení vhodného a přiměřeného trestu pro obžalovaného. Při takových úvahách bylo postupováno dle § 39 trestního zákoníku a bylo vzato v úvahu také to, zda v dané věci nejsou dány některé z polehčujících či naopak přitěžujících okolností (§ 41 a § 42 trestního zákoníku).
22. Z opisu z evidence rejstříku trestů se zjišťuje, že obžalovaný byl v minulosti celkem sedmkrát soudně projednáván, a to vždy pro trestnou činnost násilného charakteru a trestnou činnost spojenou s požíváním alkoholu. Již v roce 2003 byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 12. 8. 2003 sp. zn. 3 T 105/2003 pro trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 zákona č. 40/1961 Sb., trestního zákona (dále je „trestního zákona“), trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 trestního zákona a trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k podmíněně odloženému trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců, jehož výkon mu byl dne 2. 10. 2007 nařízen (a v roce 2013 byl obžalovaný amnestován). Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 7. 6. 2005 sp. zn. 1 T 175/2004 byl opět odsouzen pro trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 trestního zákona, a dále pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 2 písm. e) trestního zákona a dvojnásobný trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 trestního zákona, za což byl potrestán odnětím svobody ve výměře 3 let nepodmíněně. Z výkonu tohoto trestu byl dne 28. 1. 2010 podmíněně propuštěn, a byla mu stanovena zkušební doba 4 roky, ve které se však neosvědčil, a proto mu byl dne 12. 1. 2015 nařízen výkon zbytku trestu. Jeho další žádosti o podmíněně propuštění bylo vyhověno dne 22. 4. 2015, přičemž mu byla zároveň stanovena zkušební doba 3 roky, ve které opět nebyl osvědčen a byl mu nařízen výkon zbytku trestu odnětí svobody. Tento trest pak vykonal dne 2. 1. 2018. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. 5 T 138/2015, byl jmenovaný odsouzen pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a přečin týrání osoby žijící ve společné domácnosti podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 18 měsíců. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 3 T 155/2019 se zjišťuje další odsouzení obžalovaného, kdy byl pravomocně uznán vinným a odsouzen pro přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku. Za tento přečin a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za něž byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 18. 3. 2019, č. j. 6 T 10/2019 – 82, mu byl uložen souhrnný trest obecně prospěšných

prací ve výměře 300 hodin, peněžitý trest ve výměře 24 000 Kč, byla mu uložena přiměřená omezení a povinnosti a uložen zákaz řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let. Ze zpráv PMS z tohoto spisu bylo zjištěno, že obžalovaný vykonává trest obecně prospěšných prací, ačkoliv velice sporadicky, když od 2. 3. 2020 do 27. 7. 2020 vykonal toliko 19 hodin. Splátky peněžitého trestu nehradí řádně a včas, když uhradil pouze jednu splátku ve výši 2 000 Kč v měsíci květnu 2020 a dále již neuhradil ničeho. Obžalovaný se dopouští i přestupkového jednání, jehož seznam je uveden ve zprávě policie ČR (č. l. 121 spisu). Exekučních řízení je proti němu vedeno hned několik, na úřadu práce není hlášen jako uchazeč o zaměstnání, když byl ke dni 10. 11. 2019 sankčně vyřazen z jejich evidence, a sám uvádí, že se žije převážně brigádními pracemi.

23. Obžalovanému tedy velkou měrou přitěžuje jeho trestní minulost, kdy se opakovaně dopouštěl trestné činnosti obdobného charakteru. Pouze k prvnímu jeho odsouzení již nelze přihlížet s ohledem na účinky amnestie z roku 2013. Tresty výchovné i represivní neměly na osobu obžalovaného žádoucí účinek, jmenovaný nedbal těchto varování a nezměnil svůj postoj k dosavadnímu způsobu života. Přitěžuje mu dále fakt, že spáchal více trestných činů. Soud neměl fakticky v této situaci jinou možnost než uložit obžalovanému trest úhrnný nepodmíněný. Svou výměrou však ještě spíše mírnější, vyměřený v jedné čtvrtině trestní sazby pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, která činí 6 měsíců až 3 léta odnětí svobody. Zde se uplatnilo významné, nově kodifikované kritérium pro ukládání trestu, a to prohlášení viny (§ 39 odst. 1 trestního zákoníku, věta třetí za středníkem). To se však vztahovalo pouze k bodu 1) obžaloby. Ostatní žalované jednání obžalovaný popřel. Trest v celkové výměře 14 měsíců nepodmíněně považuje soud s ohledem na výše řečené za nejmírnější možný. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. S účinností od 1. 10. 2017 došlo k novelizaci § 56 trestního zákoníku a zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, tak, že původní typy věznice s dohledem, dozorem, ostrahou a zvýšenou ostrahou byly nově diferencovány pouze do dvou typů – s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. U jmenovaného podle zákonných kritérií připadá v úvahu pouze zařazení do věznice mírnějšího typu, který se dělí na oddělení s nízkým stupněm zabezpečení, se středním stupněm zabezpečení a s vysokým stupněm zabezpečení. O zařazení do jednotlivých oddělení již nerozhoduje soud, ale Vězeňská služba na základě osobních poměrů odsouzeného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ě c h** vyhotoveních.

Tábor 25. listopadu 2020

Mgr. Martin Prokop v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.02.2021. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 10.03.2021.

